

Серія книжок-розмальовок "Улюблені Герої" Заснована Серія в 1992 р.

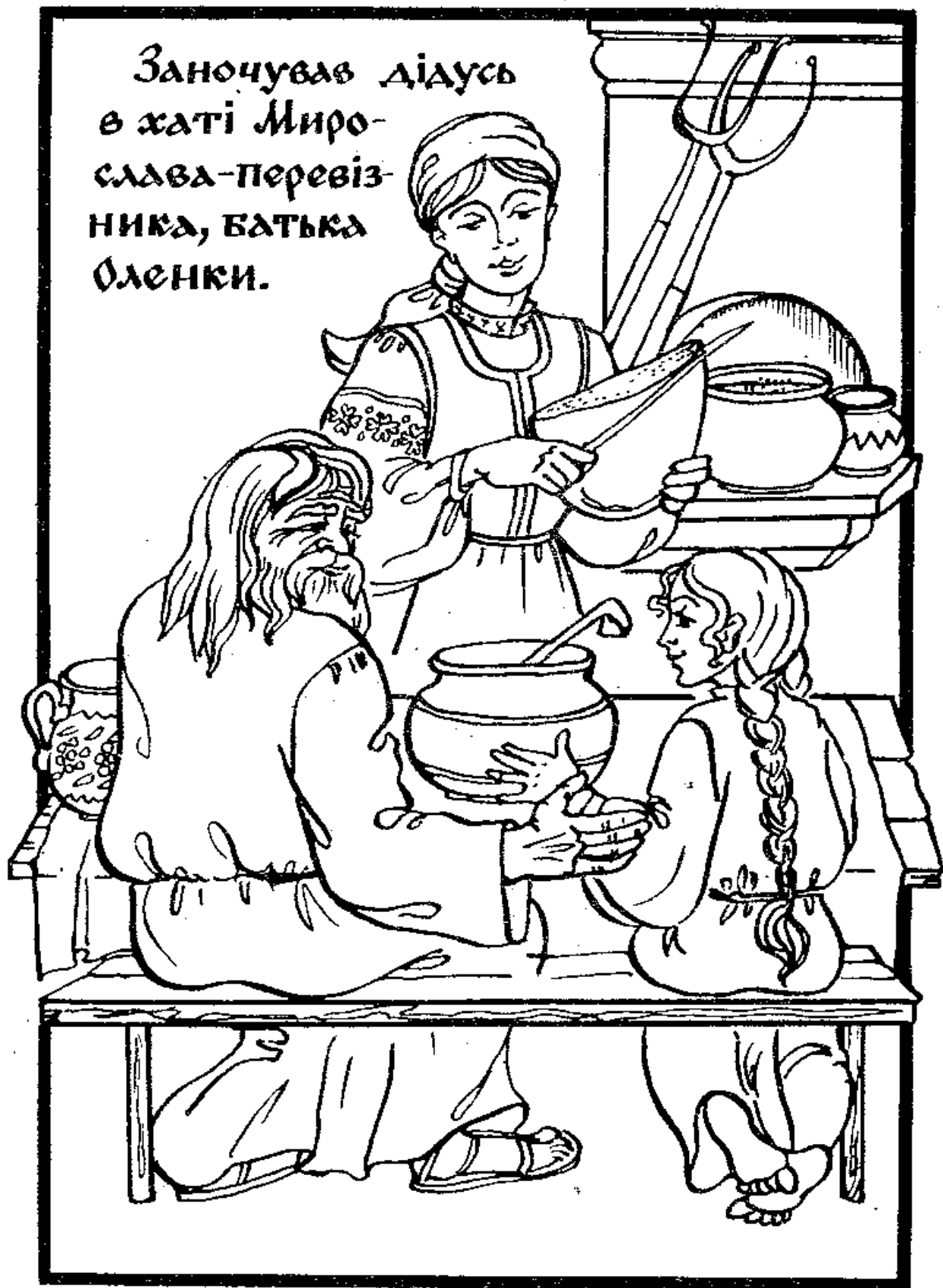

Був чарівний
літній день.
За левадою
стоїть хати-
на низенька,
похилилася...
Мов та бабуся,
що стежинкою
в хату шканди-
бає.

Іде старець –
білий одяг, біле дов-
ге волосся, біла, як
сніг, борода в нього.
А очі такі лагід-
ні. Поздоровкав-
ся з дівчатком:
– Здоровенька бу-
ла, ясочко!

Заночував дідусь
в хаті Миро-
слава-перевіз-
ника, батька
Оленки.

Як прощався дідусь з Омесою, сказав:
— Гарна, добра дитино! Будеш княгинею.

Минули літа. Оля стала гарною дівчиною. Сидить вона і думає над сном своїм. А снився їй старець сивий, що гостив у них колись. Він сказав: „Ольго, твій час прийшов.“

Зайшли за салею подруги
і пішли вони збирати зілля
на Купала. Пісень співають
купальських, віночки плетуть,
щоб ввечері на воду пус-
кати – своєї долі питати.

Гарно дівчатам у віночках. Мов русалки плывуть квітчастою травою. А вже з усіх найкраща таки Ольга Перевізниківна.

Раптом із-за куща лицар виїхав на
сивому коні, увесь у зброї золотистій.

Побачив дівчат і про-
стісінько до них їде...
Запитав дорогу в осе-
лю, де міг би з дружи-
ною своєю заночувати.

І пустилися дів-
чата з зіллям ку-
пальським напе-
ред, а лицарі за
ними...
Незабаром
над річкою
стали.

Ольга визвалася сама на той бік
лицарів перевезти, бо батько
недужий був.

Князь перший ско-
чив у човен. Ольга вес-
лує, а князь від неї
очей не відірве. Роз-
мову з нею завів, а
наприкінці каже:
— Гарна і мудра ти
дівчина!

І повела Ольга
князя до хати
батьків своїх.

Увесь тиждень
сидів князь у
батьків Оль-
жиних, а
вкінці
сказав:

— Батьку, ненько, дай-
те мені вашу Ольгу за
жінку! Я київський
князь — Ігор.

Так Ольга Перевізниківна
стала жінкою Ігоря, вели-
кого князя київсь-
кого.

